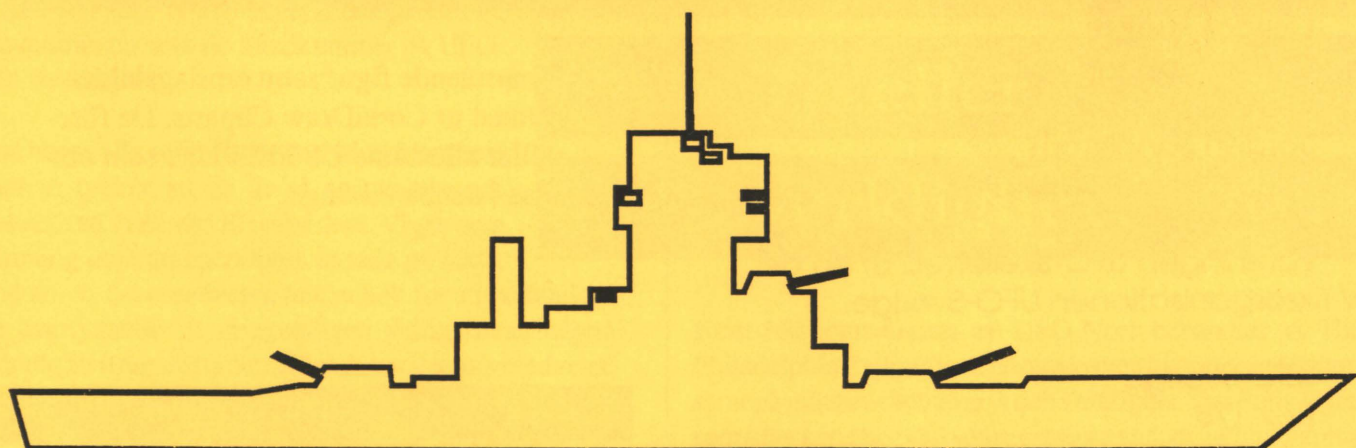

TEMANUMMER 1

OKTOBER 1993

Philadelphia Experimentet

Finns det några bevis
för att experimentet
någonsin ägt rum?

Läs om doktor
Albert Einsteins
fältteori!

UFO Norr

UFO-Norr utges av föreningen UFO-Skellefteå och har tillkommit för att skapa ett forum för föreningen och dess medlemmar.

Medlemmar som önskar sända in artiklar, insändare eller andra bidrag kan göra detta på nedanstående adress. För ej beställt material ansvaras ej.

Föreningen UFO-Skellefteå
Uppfinnarvägen 4
931 45 Skellefteå

Tel. 0910-768 72

Ansvarig utgivare: Steve Sandström

I Redaktionen:

Olle Johansson
Gert Sandström
Jörgen Sandström
Steve Sandström

Föreningen UFO-Skellefteå är en del av riksorganisationen UFO-Sverige.

UFO-Sverige
Box 175
733 23 SALA

© Copyright 1993 UFO-Skellefteå och respektive artikelförfattare.

UFO-Skellefteås styrelse:

Ordförande: Steve Sandström
Kassör: Gert Sandström
Sekreterare: Cecilia Zellman
Ledamöter: Jörgen Sandström
Anna Boström

INNEHÅLL :

LEDARE	3
PHILADELPHIA- EXPERIMENTET	4
BEVISEN	6
FÄLTTEORIN	9
FÖR OCH EMOT	10
OM OSYNLIGHET	11
OM FILMEN	12

Ovanstående figur samt omslagsbilden hämtad ur CorelDraw Cliparts. De föreställer alltså inte USS Eldridge som omtalas i denna tidning.

Källor:

De källor som använts till denna sammanställning om The Philadelphia Experiment är följande:
"Bortom vår verklighet", Falk, Bertil
"På jakt efter det oförklarliga", Charroux, Robert
"Morris K. Jessup och Philadelphia-experimentet", Nilsson, Mats
"Philadelphiaexperimentet", UFO Report
"Fartyget är borta", Sundberg, Jan-Ove

Det är roligt med berättelser. Utan berättelsen skulle vårt samhälle och vår verklighet bli flera nyanser fattigare och näst intill fullständigt torftigt. Vi möter berättelsen i nästan alla sammanhang: i tidningar, böcker och tidskrifter. Filmens enorma frammarsch under detta sekel kan till stor del tillskrivas den suggestiva slagkraften hos väl framförda berättelser.

Men det finns många olika berättelser. Deras längd och utförlighet varierar från fall till fall. Likaså är det sällsynt att det av berättelsen som sådan framgår om den är sann eller inte. Ibland är det naturligtvis tydligt att den baseras på fantasi och kallas då för saga, fantasy, science fiction eller liknande. Men för vissa berättelser är det omöjligt att göra en bestämning av deras rimlighet bara genom att undersöka innehållet.

Det finns en speciell kategori av berättelser som förufologen har en speciell betydelse - myten. För oss alla gäller det att skaffa sig kunskap om myter, hur de uppkommer och vad som ger dem näring. Det är det enda sätt som vi kan skydda oss på mot de skadeverkningar som de åstadkommer på UFO-frågan som helhet.

Ibland blir vi alla offer för myter. Med det menar jag att vi tycker att de är så spännande och intressanta att vi gärna vill tro på dem. Vi gör dem till sanning utan att egentligen ta reda på fakta. Ibland gör vi det omedvetet, helt enkelt för att berättelsen är så övertygande att vi egentligen aldrig finner någon anledning att ifrågasätta den. Ibland sker det halvmedvetet, men nu fungerar vi människor en gång för alla så att vi hellre friar än faller. Speciellt när det handlar om vår världsbild.

Men vad är då en myt? Enkelt uttryckt så är den en berättelse som förts vidare i flera led; ofta med den följden att ingen till slut vet vem som var först med den. För varje led som berättelsen passerar blir det allt svårare att undersöka de föregående leden och på så sätt kontrollera hur den förvrängts. Det blir helt enkelt omöjligt att undersöka sanningshalten i den.

Det tragiska med myter är att vi gärna vill tro på dem. Anledningen är att de genom en stegvis påspädning i många

led kommit att bli så fantastiska att de bara måste vara sanna. Ingen kan väl dikta upp en så fantastisk historia, eller hur? Så kommer det sig att man "köper" myten och själv för den vidare.

När man sedan återger berättelsen för andra människor tenderar man att betona de beståndsdelar som uppfattas märkliga och fantastiska samtidigt som man undertrycker - eller helt censurerar - "obekväma" uppgifter som kan tala mot berättelsen. Och vips så har myten gjorts än mer fantastisk. Eftersom den nu berättats av ännu en person på ett trovärdigt sätt, så måste den helt enkelt vara sann, eller hur?

Mytbildning är en på samma gång fantastisk och tragisk process. Myten har alltid funnits och är en del av vår levande kulturhistoria, men deras tillkomst säger en hel del om människans ofta "blåögda" natur. Vi förtränger gärna fakta om det krävs för att myten ska hållas vid liv. Speciellt fakta som tillkommit sedan vi väl kommit att ta myten till oss. Vem vill få sin världsbild sargad av fakta som inte passar in? Det är viktigt att vara medveten om dessa psykologiska mekanismer. Ingen av oss går helt fria från dem. Att ha en självkritisk och distanserad bild av sig själv är således viktigt i kampen mot spridandet av myter inom vårt speciella område.

Till mytens försvar måste sägas att det ofta finns ett korn av sanning inlindat i den. Tyvärr är det nästan alltid omöjligt att spåra detta, eftersom källhänvisningar nästan helt uteslutande saknas eller ibland visar sig helt felaktiga.

Myt

eller

•
verklighet?

I det här temanumret av UFO-Norr behandlar vi The Philadelphia Experiment, en omskriven historia som balanserar på gränsen mellan myt och verklighet. Det finns ingen som idag kan säga vad som egentligen hände i Philadelphia 1943, men vi ska här försöka göra en så saklig sammanställning som möjligt. Om sedan händelsen är en myt, eller om den verkligen har inträffat, det får var och en bedöma.

Kanske får vi en dag bekräftat hur det ligger till med den här fantastiska berättelsen. Till dess får vi ta den för vad den är. Men hur det än ligger till så får den oss att ställa många intressanta och viktiga frågor. Därför kan The Philadelphia Experiment lära oss något, myt eller inte.

Steve

PHILADELPHIA

1943 utförde den amerikanska marinen ett experiment. Världen befann sig mitt i ett brinnande världskrig där varje nytt vapen och varje ny teknologi kunde komma att bli skillnaden mellan seger och nederlag. Man visste att Adolf Hitler nyttjade, utnyttjade och missbrukade vetenskap och vetenskapsmän för att uppnå resultat. Västalliansen fick inte stå handfallen. Parallellt med utvecklandet av atombomben, en kamp mot klockan där Hitler mycket väl kunnat bli först, drevs andra projekt. Philadelphiaexperimentet är historien om ett av dem. Här är berättelsen så som den skrivits och berättats de senaste 20 åren.

Det var mitten av oktober 1943. Strax utanför den amerikanska marinen avspärrade flottbas i Philadelphia, Pennsylvania, låg USS Eldridge, en jagare på 1240 ton som sjösatts i Newark, New Jersey, bara någon månad tidigare. Dess militära beteckning är DE 173. Ombord fanns stora mängder kvalificerad elektrisk apparatur. Inom bara någon minut skulle ett experiment genomföras som om det lyckades skulle komma att ge västalliansen viktiga

att materia och energi är samma sak och därmed släppt lös atomkraften på vår planet.

Åskådarna väntade nervöst på att de personer som var tekniskt ansvariga för experimentet skulle ge sitt klartecken. Sekunderna och minuterna flöt långsamt framåt. Klartecknet kom. Militärerna gav tillstånd att fortsätta. Ombord på USS Eldridge var det bara kaptenen och några tekniska officerare som visste vad som var på gång.

"Det topphemliga experimentet var känt endast av ett fåtal människor"

militärstrategiska fördelar - helt jämförbara med upptäckten av radarn ett världskrig tidigare.

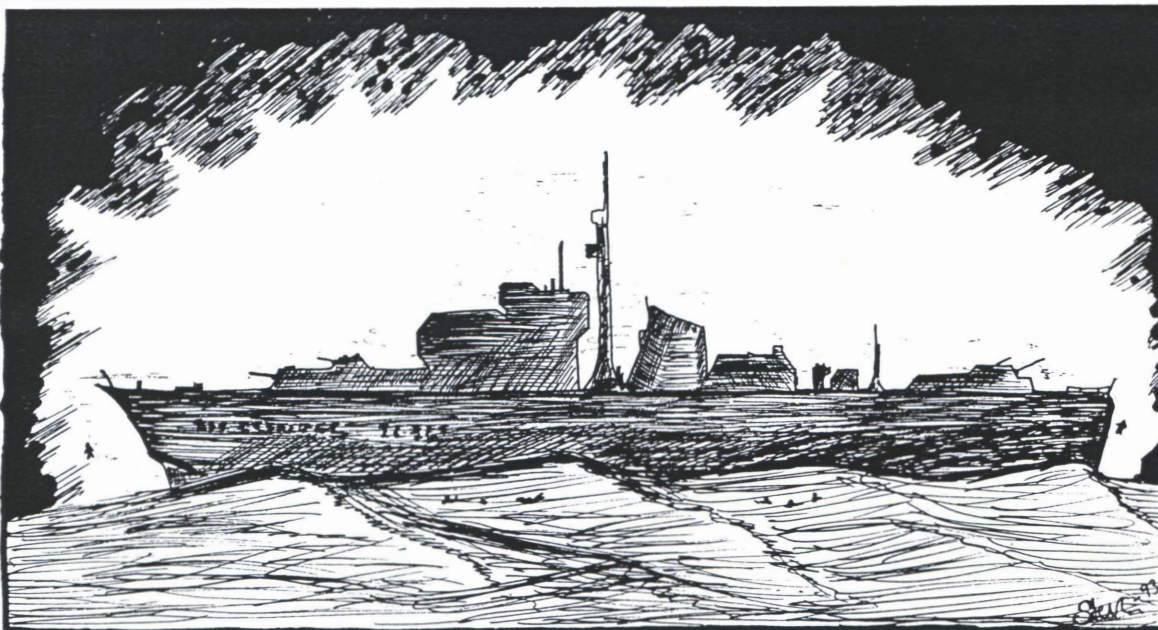
Det topphemliga experimentet var känt endast av ett fåtal människor som från land bevittnade det som skedde. Bland dessa fanns ett antal höga militärer och nobelpristagaren Albert Einstein - samma person vars formel $E=mc^2$ bevisat

Om experimentet lyckades skulle fartyget komma att bli osynligt för radar, och förhoppningsvis också visuellt. Men än så länge var allt bara teorier. Skulle det fungera i verkligheten? Ingen visste - inte ens Albert Einstein.

Plötsligt kom ett lågfrekvent, brummande ljud från USS Eldridge. Sakta ökade styrkan hos det obehagliga ljudet till dess att det blev outhärdligt för alla som befann sig på eller i närheten av fartyget.

Luften kring DE-173 började dallra som luften ovanför asfalt en varm sommardag. Himlen mörknade långsamt till djupt svart. Efter några

EXPERIMENTET

minuter omgavs jagaren av ett grönskimrande dis och började sakta tona bort. På kajen stod åskådarna förstummade.

Ett kraftigt vinande skar som ett rakblad genom luften. Med en kraftig vindby försvann så fartyget. I hamnen lugnade vattnet ner sig och uppfyllde tomrummet efter det försvunna skeppet. Ytan låg stilla som om USS Eldridge aldrig funnits där.

Åskådarna trodde inte sina ögon. Från att i ena sekunden ha funnits där framför dem hade fartyget bokstavligt talat upphört att existera. Förvirring utbröt - hade experimentet lyckats eller misslyckats? Plötsligt blev det angeläget att få veta om fartyget syntes på ytradar. Svaret kom snabbt: USS Eldridge fanns inte inom radarns räckvidd. Havet var precis som det verkade - tomt.

Med andra ord hade fartyget inte bara blivit osynligt för radar utan också för blotta ögat. Här kunde historien varit slut. Den amerikanska flottan hade lyckats göra sitt fartyg osynligt, vilket var en betydande framgång. Men det

skulle snart visa sig att det inte var fullt så enkelt.

Samtidigt som fartyget försvann från flottbasen i Philadelphia dök det upp i hamnen i Norfolk, Virginia, inte mindre än 320 kilometer bort. Där låg det sedan en eller ett par minuter innan det

**"Luften kring DE-173
började dallra som
luften ovanför asfalt
en varm sommardag"**

återigen tonade bort och återvände till Philadelphia.

När USS Eldridge efter sin märkliga resa åter befann sig i hamnbassängen framför åskådarna till experimentet hade dock något fruktansvärt inträffat. 16 personer hade bränts till döds eller dött av kraftig chock. Sex hade blivit sinnessjuka för återstoden av sina liv. Ett okänt antal av fartygets övriga besättning hade helt försvunnit i tomma intet. Spår av dem återfanns aldrig vare sig i Philadelphia eller i Norfolk.

forts. sid 8

Ett stort krigsfartyg försvinner från en marinbas i Philadelphia inför ett antal förbluffade åskådare och dyker omedelbart upp i Norfolk, 32 mil bort. Efter någon minut ligger skeppet åter i hamnen i Philadelphia, som om det aldrig någonsin lämnat den. Philadelphiaexperimentet är en fantastisk händelse - om det någonsin inträffat. Men vilka bevis finns det egentligen?

När man tittar närmare på Philadelphiaexperimentet slås man ganska snart av en detalj: i stort sett allt man känner till har sitt ursprung i bara två personer, nämligen vetenskapsmannen och tillika bibelforskaren Morris K. Jessup och Carlos Miguel Allende, alias Carl M. Allen. Historien om experimentet är i mångt och mycket historien om dessa två män.

I boken "På jakt efter det oförklarliga" hävdar Robert Charroux med hänvisning till George Langelaans bok "Fördömda fakta" att det var Morris K. Jessup som låg bakom hela experimentet. Han skulle för den amerikanska marinens forskningsavdelning ha lagt fram ett vetenskapligt system baserat på Einstens ofullbordade fältteori (Läs mer om denna på annan plats i tidningen). Det var detta "Morriska system" som testades i experimentet i Philadelphia

Men källan till detta påstående måste ifrågasättas. George Langelaan påstod i samma bok att Jessup dog kort efter händelserna 1943 och insinuerar kraftfullt att han skulle ha mördats. Faktum är dock att Morris K. Jessup dog 1959. Innan dess hade denne också skrivit böckerna "The case for the UFO", "The expanding case for the UFO" och "UFO och bibeln".

Huruvida Jessup skulle ha mördats och om detta skulle ha något samband med det egendomliga experimentet är också mycket oklart. Faktum är att han hittades död i sin bil den 20 april 1959 i Dade Country-parken nära Canal Gables i Florida. En slang hade förts från avgasröret och in genom bilrutan. Ett klassiskt självmord eller, naturligtvis, ett bra sätt att få ett mord att se ut som ett självmord.

Men Jessup var mycket nedstämd. Han hade hamnat i ett mycket improduktivt tillstånd och liknade sig själv med en grönsak i ett brev till Stefan Sontesson. Detta var den 9 april, alltså mindre än två veckor före hans död.

Det finns alltså tydliga tecken på att Morris bragte sig själv om livet. Men Langelaan valde ändå att framlägga tesen om mord. Uppenbarligen för att mystifiera något som egentligen inte var särskilt mystiskt. Därmed faller också hans trovärdighet i övrigt.

Philadelphiaexperimentet kom i dagen först 1956, då Morris K. Jessup mottog ett par brev från C. M. Allen. Det första av dessa märkliga brev anlände den 13 januari 1956. Brevet var slarvigt skrivet - såväl stavning som interpunktion lämnade mycket att önska.

Jessup hade i sin bok "The Case for the UFO" på upprepade ställen manat sina läsare att kräva forskning kring Albert Einsteins fältteori. Det var uppenbarligen detta som fått Allen att lämna tystnaden och för Morris yppa det han kände till om Philadelphiaexperimentet. Brevet börjar nämligen med att Allende läxar upp Jessup för dennes uppmaning till läsarna.

Enligt Allende hade en vän till honom - Dr. Franklin Reno - lett marinens forskning kring fältteorin, en forskning som mynnat i det katastrofala experimentet. Han skriver:

"Hälften av fartygets officerare och besättning är för närvarande spritt sprängande galna. Några få hålls fortfarande inspärrade och får hjälp av utbildad personal när de endera "fastnar" eller blir "genomskinliga".

I sitt brev räknar Allende upp ett antal referenser till sin fantastiska historia, och antyder samtidigt att han själv blivit vittne till experimentet från däckets på ångfartyget Andrew Furuseth. Han uttrycker sin förhoppning om att Jessup ska sluta kräva forskning kring fältteorin, och undertecknar brevet som "din vanvördige".

Jessup blev naturligtvis mycket nyfiken på den mystiske brevskrivaren. Var denne en galning eller satt han inne med ett mycket märkligt vittnesmål? Jessup skickade

UFO-NORR SYNAR BEVISEN

ett brev till Allende, och svaret kom att dröja fyra månader. Denna gång var det undertecknat Carl. M. Allen, och avslutades med att Allen undrade om... "marinen har använt den oväntade händelsen för att bygga dina UFO:n? Det är från vilken standpunkt som helst ett logiskt förslag. Vad tycker du?"

Någon ytterligare korrespondens mellan Allende och Jessup känner man inte till. Däremot kom Allendes namn att dyka upp ännu en gång i samband Jessup.

1956 var Jessup vid ett tillfälle inbjuden till Departementet för marin-forskning (ONR) i Washington. Där visade en officer honom en kopia av hans egen bok "Case for the UFO". Denna bok hade anonymt skickats till amiral N. Furth, chef för ONR. Den var avsänd i Seminole, Texas. På paketet stod det "Glad påsk!"

I boken hade ett stort antal anteckningar gjorts i marginalen, till synes av tre personer. Jessup identifierade en av handstilarna som Allendes. Dennes brev hade för övrigt också varit avsända från Texas.

Anledningen till att boken visades för Jessup var dels att han var författare till densamma, och dels att han var en av de personer som ansågs mest kunniga om UFO:s, vilket också var vad marginalanteckningarna handlade om. ONR var uppenbarligen mycket osäkra på om man skulle ta anteckningarna i boken på allvar eller inte, men konstaterade genom en av sina officerare:

"Hur mycket sanning finns det i detta? Frågan kan inte besvaras. Det är uppenbart att dessa män kommer med några mycket intriganta förklaringar som kanske borde beaktas."

Jessup insåg att Allende antingen var en driven skämtare eller visste långt mycket mer än vad som först framgick av de två breven.

Det som fick Jessup att tro att Allende inte var någon skämtare var förmodligen inte Allendes påståenden i sig, utan det faktum att marinen tog det hela på så stort allvar. Till exempel krävde man att få breven som Allende skickat till Jessup. Varför ville man komma åt

dessas? Kunde det möjligen vara så att man ville försöka tysta Allende? Marginalanteckningarna i boken och breven som Jessup mottagit måste ha varit besvärande för marinens chefer om experimentet i Philadelphia verkligen ägt rum.

Marinen bildade flera undersökningsgrupper som fick ta itu med undersökningarna kring gåtan med breven och den bok som tillsänts ONR anonymt. Detta övertygade Jessup om att det verkligen låg en hel del allvar i historien om The Philadelphia Experiment. Ty om experimentet aldrig ägt rum, då borde väl marinen ha vetat detta och helt enkelt avfärdat Allende som den skämtare han i så fall var?

John A. Keel, en författare som ägnat bland annat Philadelphiaexperimentet en del uppmärksamhet, hävdar dock att Jessup själv uppfattade hela historien som ett skämt. Eftersom huvudpersonen själv är död får vi aldrig veta hur det ligger till med detta.

Om man granskar allt som skrivits om Philadelphiaexperimentet så finner man inga riktiga bevis för att det någonsin ägt rum. Besvärliga fakta för anhängarna är att källorna till experimentet är få, och att den allra viktigaste (Allende) egentligen aldrig kunnat utfrågas. Ingen vet vem han egentligen var, eller om han verkligen visste det han påstod.

Den skrift som spred händelsen till allmänheten var en fotostatkopia av boken med marginalanteckningarna med ett tillägg av de brev Jessup fått från Allende. Denna skrift hade en introduktion som inte var undertecknad och detta är också ett besvärande faktum.

Ikke desto mindre finns det många saker som insinuerar att Philadelphiaexperimentet verkligen ägt rum, även om de verkliga bevisen lyser med sin frånvaro. Mer om det på annan plats i detta temanummer.

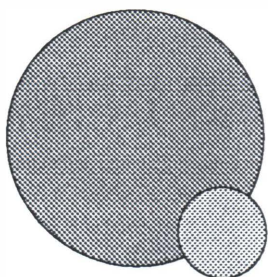
Steve Sandström

De besättningsmän som överlevde fick ibland "återfall" där de blev osynliga eller flimrade. Några av dem fastnade i ett slags paralyssom endast kunde lösas genom närhet från andra individers kroppsegna fält - såsom genom handpåläggning. Två av de överlevande fattade eld under det att de fastnat i den egendomliga paralyssom. De brann i arton dagar.

Den mardrömslika paralyssom som uppfattades som att hamna i helvetet kunde vara mellan bara några minuter och upp till som mest sex månader.

Efter detta katastrofala misslyckande som för all framtid skulle kunnat bryta ner den amerikanska marinens goda anseende - och detta till råga på allt under ett krig när dess fulla styrka när som helst kunde komma att behövas - startade en operation i kolossalformat för att mörklägga händelsen. Skickligheten hos marinens desinformatorer gjorde att ingen till slut kunde bevisa vad som hänt. Men de hade inte räknat med att det fanns ett vittne som på nära håll sett hela händelsen - Carlos Miguel Allende, alias Carl. M. Allen. Han kom senare att återge händelseförloppet, och detta till råga på allt på ett så trovärdigt sätt att vi idag inte med säkerhet kan påstå att experimentet aldrig ägt rum.

Steve Sandström

ÄTERFALL

Text: Steve Sandström

Philadelphiaexperimentet skulle enligt berättelsen ha åsetts och utförts under överinseende av Albert Einstein. Hur det förhåller sig med detta må vara osagt, men det är i vart fall hans sk fältteori som står för den teoretiska grunden på vilken experimentet skulle ha vilat.

Som de allra flesta känner till ställde Einstein i början av 1900-talet upp den teori som är känd som relativitetsteorin. Den kända formeln $E=mc^2$ innebär att Energi=massan gånger ljusets hastighet (c) i kvadrat. Eller kortare uttryckt: Energi och materia är samma sak och kan omvandlas till varandra. Effekten av detta konstaterande är känd: Kärnkraften och Atombomben bygger på denna princip. Ur en massa m kan alltså energin E utvinnas. Eftersom detta sker med en faktor av 300000^2 så handlar det om en oerhörd energi även vid låga massor.

Trots att Einstein egentligen var pacifist hjälpte han amerikanerna att utveckla atombomben, helt enkelt för att han var livrädd för att Adolf Hitler skulle hinna före. De flesta känner säkert till att den norska motståndsrörelsen sprängde en fabrik för tillverkning av tungt vatten i Rjukan, Norge. Det var bara detta som gjorde att amerikanerna verkligen hann först.

Tanken att Einstein skulle kunna utnyttja också en annan teori för att hjälpa till med utvecklingen av krigsteknologi är alltså inte helt verklighetsfrämmande. Den teori som åsyftas är fältteorin.

Den enhetliga fältteori som Einstein lade fram 1929, och som han snabbt drog tillbaka, är inget annat än ett försök att förklara alla krafter i universum med hjälp av en enda modell. Ingen annan modell har till exempel tillfredsställande förklarat gravitations-krafterna. Einstein ansåg att såväl elektriska och magnetiska krafter som gravitation och svaga och starka kärnkrafter var olika yttringar av en och samma kraft. Det var detta fältteorin skulle bevisa.

Anledningen till att Einstein drog tillbaka sin teori lär ha varit att han var missnöjd med resultatet.

Andra teorier gör gällande att han helt enkelt var livrädd för de konsekvenser den skulle kunna få. Enligt Banesh Hoffman, författare till boken "Albert Einstein, Creator And Rebel", lär han ha gjort flera försök att ställa samman sina fältekvationer, men alltid kommit fram till att de fick "oacceptabla konsekvenser".

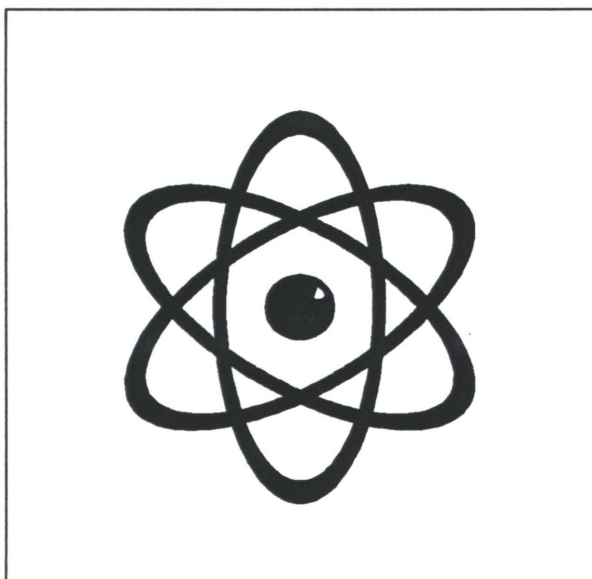
Var det kanske så att Einsteins teori, som bevisade att materia kan omvandlas till energi och tillbaka igen, och också ögonblickligen kan genomkorsa

stora avstånd, var den som låg bakom experimentet i Philadelphia? Kan det då ha varit de "oacceptabla konsekvenserna" som gjorde att det slutade som det gjorde?

Charroux uttryckte sig så här i boken där han avhandlar experimentet: "Namnet Einstein nämndes visserligen i samband med denna materieförflyttning under påverkan av starka magnetfält, men faktiskt finns det ingen

vetenskaplig teori, inga fysiska lagar och inte heller några empiriska (=erfarna) iakttagelser, som alls kan förklara detta experiment".

Detta är inte helt sant. Man känner till exempel till att på subatomär nivå kan elektroner förflytta sig mellan de sk "skalor", dvs olika energinivåer på olika avstånd från atomkärnan, helt omedelbart. Dessutom kanske det ligger mer i fältekvationerna än vad Einstein insåg själv, även om de inte är en total lösning i sökandet efter "urkraften" bakom alla andra krafter. I varje fall är det inte helt omöjligt att det med hjälp av Einsteins fältekvationer kan ställas upp experiment liknande det som påstås ha utförts i Philadelphia. Huruvida sådana experiment sedan genomförts och om de i så fall fått påstådda konsekvenser eller inte är en annan fråga. □

FÖR OCH EMOT

När fakta inte räcker till för att bestämma om något har hänt eller inte måste man tillåta sig att spekulera, men det måste ske med ett visst mått av förnuft. Många skulle säkert tycka att man lämnat allt förnuft bakom sig om man överhuvud taget tar Philadelphiaexperimentets vara eller icke vara under övervägande. Sanningen är dock den rakt motsatta.

Man får aldrig tillåta sig att avfärda något som man inte satt sig in i. Att något uppfattas otroligt betyder inte att det inte kan vara sant. Däremot måste kanske fantasin fylla de luckor där kunskaper saknas. För hundra år sedan uppfanns telefonen. Innan dess drömde man om att kunna samtala över stora avstånd. För ett kvarts sekel sedan landade människan på månen. Tidigare drömde vi i årtusenden om att nå stjärnorna. Idag undrar vi om det är möjligt att färdas från en punkt till en annan med ljusets hastighet - eller fortare. Om hundra år är kanske teleportören ett faktum.

Fysikerna erkänner idag att deras kunskaper om universum och om materien är begränsade. Det finns naturlagar och samband som de knappt börjat närma sig en förståelse för. Vi måste inse att hur otroligt det än verkar så kommer det alltid att finnas nya kunskaper att hämta om den verklighet som vi lever i och som vi dessutom är en del av.

Tänker man i dessa banor finner man att det inte bara är möjligt, utan till och med sannolikt, att vi idag inte funnit alla naturlagar och principer som kan utnyttjas för kommunikation och transport. Inte heller har vi förstått energins och materiens sanna natur.

I Philadelphia gjordes kanske ett experiment med kraftiga fält och energier som för ett ögonblick rubbade dimensionerna. Matematikerna känner idag många fler dimensioner än de tre vi lever i (fyra om vi räknar tiden). Kanske finns det en genväg mellan dimensionerna som möjliggör snabba förflyttningar.

Vi skulle kunna tänka oss detta på följande sätt: Om vi människor vore tvådimensionella, dvs om vi hade bara längd och bredd (ingen höjd) och levde på en fyrkantig, likaledes tvådimensionell värld, så skulle vi kunna gå från världens ena ände till den andra. Och vi skulle undra om det fanns något snabbare sätt att färdas mellan dessa avlägsna platser.

I vår modell finns det ett snabbare sätt. Om någon med makt över dimensionerna böjer den tvådimensionella världen i en tredje (som när man böjer ett pappersark) så kan vilka två punkter som helst på den platta världen få kontakt med varandra. För den tvådimensionelle invånaren behövs således bara ett enda steg för att förflytta sig i princip oändliga sträckor på ingen tid alls.

Översätter vi det här resonemangen till våra egna tre dimensioner så kan det vara möjligt att resa genom en fjärde rumslik dimension utan tidsutdräkt. Liksom för den tvådimensionelle invånaren i den platta världen (som inte ser sin värld vikas över sig, eftersom han inte vet vad "uppåt" är) så kommer inte heller vi förstå vad det är som händer. Icke desto mindre kan det vara möjligt.

Låt oss leka med tanken att det här var precis vad som hände i Philadelphia. Varför bestämde sig då verkligheten för att sammanlänka just de två platser som blev fallet? Kanske räckte det att någon ombord på båten "tänkte tanken" för att teletransportationen skulle ske. För fysikerna i vetenskapens absoluta frontlinje är det ingen orimlig idé att någons tanke skulle kunna påverka ett experiment på detta sätt. Man känner flera andra tillfällen då observatörens tankar påverkar resultatet av experimentet. Det skulle dock kräva för mycket utrymme att här gå in på detaljerna kring detta.

Fysiken, matematiken och tanken ger således stöd till möjligheten att det märkliga Philadelphiaexperimentet kan ha ägt rum. Men det finns fler detaljer i omständigheterna kring historien själv som antyder att så skulle kunna vara fallet.

Ta flottans agerande till exempel. Utgår vi från att experimentet aldrig ägt rum blir deras beteende mycket märkligt. Idag förnekar man förvisso hela historien, men på 50-talet tillsattes flera grupper för att undersöka omständigheterna kring det eventuella experimentet. Kan man tänka sig att det blivit hemligstämplat på en sådan nivå att ingen i efterhand kunnat hitta fakta? Knappast. Det vore osannolikt att en militär institution frivilligt skulle avhända sig kunskaper som framgent kunnat visa sig inneha stor militär betydelse.

Så hur ska man då tolka militärens intresse? En möjlighet är att man i Carl M. Allen såg ett potentiellt hot. Oavsett om experimentet inträffat eller inte kunde ett sådant rykte åstadkomma skada. Men det är inte otänkbart att militärens agerande berodde på att man helt enkelt glömt bort att sopa igen ett spår efter sig. Då Allen väntade så länge som ett drygt decennium innan

han avslöjade vad han visste så hade förmodligen marinen avvecklat sin organisation för desinformation kring Philadelphiaexperimentet.

En annan sak som skulle kunna tala för Allens berättelse är det han skrev i marginalen på Jessups bok. Detaljerna i dessa anteckningar har vi utelämnat i detta temanummer, men de innehåller många besynnerliga fakta som måste betyda att Allen antingen var en skojare alternativt mentalt instabil eller i besittning av kunskaper om en teknologi överlägsen vår.

Slutligen kan man kanske säga att det mest besvärande i hela den här historien är attinga andra ögonvittnen trätt fram. Allen hävdade att han sett händelsen från en annan båt. Fanns det inga andra ombord som såg samma sak? Och i så fall, varför har de aldrig trätt fram? Är det möjligt att tysta alla så effektivt med övertalning och framlyftande av argumentet "för rikets säkerhet" eller har marinen till och med tvingats tillgripa "eliminering" av vittnen för att hemlighålla händelsen. Eller är det helt enkelt så att det inte fanns några andra vittnen?

Och vilka är de vittnen som sett båten dyka upp i Norfolk? Hur har flottan kunnat spåra och effektivt tysta dem alla? Det finns inga säkra svar, men man ska dock inte underskatta de möjligheter som står till en skicklig underrättelsetjänsts förfogande.

Till sist kommer det kanske bara att finnas en enda lösning på den här gåtan, och det är om Allen någon gång träder fram och berättar hur det ligger till - antingen om han kan styrka sin berättelse eller om han kan bekräfta att allt bara varit ett skämt.

Men ingen vet om han lever. Och om han gör det, och om allt bara varit ett skämt kanske han är alltför nöjd med vad han åstadkommit för att berätta sanningen. För han har lyckats med en sak som förvisso har ett eget värde - han har bidragit till att vi aldrig kan vara säkra på vår verklighets beskaffenhet.

Kanske är teleportation omöjlig. Kanske lurar den runt hörnet. Vi vet bara att idag finns det inget svar.

Steve Sandström

OM OSYNLIGHET

Tanken på att vara osynlig har i alla tider fascinerat människan. Att kunna vara närvarande mitt i ett skeende utan att upptäckas skulle inte bara vara roligt, utan i många sammanhang också mycket användbart.

Speciellt inom den militära teknologin skulle osynlig närvaro innebära att man kunde infiltrera fientliga läger och komma alldeles inpå motståndaren innan en attack inleddes. Det är inte svårt att föreställa sig hur många befälhavare som närt denna önskan.

Det är inte heller svårt att tänka sig att krigsmakterna i världens rikaste nationer tänkt denna tanke till sitt slut och följaktligen också skjutit till pengar till sådan forskning.

Philadelphiaexperimentet misslyckades måhända, eller inträffade kanske aldrig över huvud taget. Men osynlighet har fortsatt attrahera militären.

Idag förfogar US Airforce som enda krigsmakt i världen över ett flygplan som utvecklats speciellt med tanke på osynlighet.

Stealth heter planet som inte syns på radar. Tack vare en unik profilutformning och en speciell ytbeläggning studsar inte radarvågorna tillbaka mot radarn efter kontakten med flygkroppen.

Profilen gör att planet också är svårt att se visuellt. Dess kropp är mycket plattare än ordinära stridsplans.

Det här är inte osynlighet i verklig bemärkelse. Den bygger också på helt andra principer än fältteorin. Men detta plans blotta existens visar att osynlighet inte bara är något som fascinerar militären.

Det drivs idag framskriden forskning på många områden med syftet att åstadkomma det som man av misstag kanske åstadkom i Philadelphia mitt under andra världskriget.

Vem vet hur osynligheten kommer att åstadkommas om fem år eller tio. Eller om tusen.

OM FILMEN THE PHILADELPHIA EXPERIMENT

Filmatiseringen av Philadelphiaexperimentet producerades av skräckmästaren John Carpenter själv. Denne har bland annat tidigare legat bakom filmer som "Flykten från New York", "Flugan", "The Thing" och "Starman".

Den amerikanska marinen förhöll sig först kallsinnigt till filmprojektet, men lånade till slut motvilligt ut uniformer, utrustning och jagaren USS Laffey från marinmuseet i Charlestown, South Carolina. Laffey deltog under andra världskriget vid landstigningen i Normandie.

Manuset till filmen följer inte i någon högre grad den berättelse som vi har beskrivit i detta temanummer av UFO-Norr, men ger ändå en intressant och dramatisk bild av många av de saker som sägs ha inträffat i Philadelphia 1943.

På en viktig punkt skiljer sig berättelserna åt helt och hållet. Medan den verkliga berättelsen hävdar att en teleportation i rummet ägde rum, berättar filmen om en förflyttning i tiden. Här har manusförfattarens fantasi fått flöda fritt.

Se filmen som det den är: En välgjord och spännande underhållning, med kanske, kanske en verklighetsanknytning.